

Iktatószám

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

G14.441

Hely

Idő

1911

Személy

Helyszám

Szerző

Cím *Harc a kórházi igazgatóságért.*Forrás: *Budapesti hírlap*

Bp.

(Hely)

1911

(Idő)

III/19

(Köt. v. füz.)

Harc a kórházi igazgatóságért.

Müller Kálmán báró, a pesti kórházak igazgatója öt hónap óta szabadságon van. Az ősszel megsürgette a polgármesternél az új Rókus-kórház építését s akkor azt a kijelentést tette, hogy nem vállalhat tovább felelősséget a kórházak mai állapotáért s ha nem kap garanciát, hogy az új kórház megépül, akkor elhagyja állását. Néhány héttel később három hónapi szabadságra ment s a mikor az lejárt, újabb három hónapi szabadságot kért és kapott.

Ezalatt az idő alatt, mivel mindenki biztosra vette, hogy Müller Kálmán báró nem tér vissza a kórházba, megindult a harc az igazgatói állásért. Nevek kerültek forgalomba joggal és jog nélkül és a korteskedés különböző eszközeivel dolgoztak. Régi és új dolgok föllevenítésével igyekeztek kompromittálni azokat, a kikről sejtették, hogy az igazgatói állás betöltésekor kombinációba kerülhetnek. Sorra került csaknem valamennyi önkéntes és nem önkéntes igazgató-jelölt, pedig az állás még meg sem üresedett és senki nem tudja bizonyosan, hogy Müller Kálmán báró szabadságának lejártakor nem tér vissza a kórházba.

Az igazgató végleges távozásának eshetőségével különben a városházán is számolnak s illetékes körökben tanácskoznak a kórházak jövő sorsáról. Müller Kálmán báró kidolgozta az új kórháztervet. Ő nagy, kétezer ágyas kórház építését tervezte, de a városházán ezt a tervet nem hajlandók elfogadni, mert a főváros nehezen jut abba a helyzetbe, hogy egyszerre ilyen nagy kórházat építsen s azért célszerűbbnek tartják több kisebb, négy-ötszáz ágyas kórháznak építését. Ez a jelentékeny nézeteltérés van

a kórházi igazgató és a főváros közegészségügyi intézői között. De véleménykülönbség van az igazgatói állás szervezése dolgában is.

Szó volt arról, hogy a főváros valamennyi kórházát, tehát a budait is, egyesítik egy igazgatás alatt a pesti kórházakkal. A fizetésrendezésről szóló első tervezet is ebben az irányban készült. Ennek az élére azután olyan jónevű orvost állítanának, a ki hajlandó egész prakszisáról lemondani, mert belátták, hogy a főváros kórházai egész embert követelnek. Csakhogy nehezen tudnának olyan embert kapni, a kinek meg vannak a képességei s a városi szolgálatért hajlandó lemondani orvosi gyakorlatáról. Ezt a főváros nem tudná megfizetni. Így merült föl az a terv, hogy a fővárosi kórházakat decentralizálni kell. A mult tapasztalatai is ezt az álláspontot erősítették meg. A kórházi költségvetésből rendelkezésre álló összegnek nagy részét megemésztette a régi Rókus-kórháznak rendben tartása és a többi kórháznak a legszükségesebbre sem került. A Szent István-kórházban például türehtetlen volt az állapot. Kevés az orvos, még kevesebb az ápoló személyzet. A sebészeti osztály a minap kapta meg a szükséges munkaerőt. Eddig kölcsönként orvosokkal kellett operálni, mert annyi orvos sem volt az osztályban, a mennyi egy nagyobb műtét végzéséhez okvetellenül szükséges. A szükséges munkaerőt is csak azután szavazták meg, mikor már több beteg inficiálódott a kórházban, mert a tisztaság ellenőrzésére egyáltalán nem volt munkaerő. Az ősszel hirtelen kellett nagy takarítást eszközölni a kórházban, mert néhány hét alatt kilenc beteg inficiálódott. Az ápoló személyzet is kevés, kimerült. Egy ápolónő örökdiók egész éjjel ötven betegen s hat órai pihenés után újra szolgálatba

kell állania.

Az orvosok igazán nagy és derék munkát végeznek, de nem győzik a dolgot. Ezeket az állapotokat s káros, gyakran veszedelmes következményeket ismerik a városházán is és azért kívánják, hogy minden nagyobb kórház külön igazgatót kapjon. Ugy tervezik, hogy külön igazgatót kap a Rókus-kórház, a Szent István-kórház és a Szent László-kórház. A kisebb fiók kórházakat ezekhez osztanák be. Az adminisztráció esetleg valamivel többbe kerülne, de a betegek nagy mértékben segítene a decentralizáció, mert mindegyik kórház vezetője arra törekedne, hogy kórházát kifogástalanul vezesse s közvetlenebbül tudná ellenőrizni a betegek élelmezését és gondozását.

Értesülésünk szerint a decentralizáció alapján csinálják már a városházán a tanulmányokat és számításokat, addig azonban nem történik semmi, a mig Müller Kálmán bárónak szabadsága le nem jár s a kórházigazgató nem nyilatkozik, hogy visszatér-e állásába vagy nem. Akkor azután sürgősen határozhatnak, mert tarthatatlannak mondják, hogy a főváros kórházai továbbra is gazdátlanul maradjanak. Ha a decentralizációt végrehajtják, azt a munkát, a melyet föltétlenül egységesen kell intézni, vagy a tisztí főorvosi hivatal, vagy a közegészségügyi osztály végzi.